

Subota, 1. 11. 2025. SVI SVETI. Svetkovina

ČITANJA: Otk 7,2-4.9-14; Ps 24,1-6; 1Iv 3,1-3; Mt 5,1-12a

PRIGODNA PROPOVIJED

U svjetlu današnje svetkovine, pomilovani Duhom Božje riječi koju smo upravo poslušali, osjećamo kako nas u tu tako dragu proslavu svetosti ne uvodi samo ovaj dan ili tjedan, nego sav ljudski život. Iz iskustva molitve i susretanja s Bogom te iz iskustva ljubavi, smijemo reći da je Božja najveća želja čovjekova svetost. Svatko tko voli, čezne biti blizu voljenoga. Tako Bog čezne biti blizu nama, zato želi da budemo sveti. Želi da stvaramo u svojim zajednicama klimu u kojoj će i drugi željeti boraviti i duhovno rasti. Svojim iskrenim svjedočanstvom vjernici stvaraju okruženje u kojem će se mladi oduševiti za svetost, možda i odlučiti za duhovno zvanje, okruženje u kojem će se stariji osjećati dobrodošlo, vrijedno, u kojem će se različite osobe rado uključivati u župne aktivnosti, u kojem će župnici biti motivirani za vlastiti rast u svetosti itd.

U nesigurnosti što točno znači svetost, danas se ljudi veru mislima visoko iznad stvarnosti i drugih ljudi, ali Gospodin nas spušta na zemlju, ulazi u naše svakodnevice svojim govorom o blaženstvima. Tu, a ne negdje visoko ili svisoka, gleda se Isusa. U realnosti naših briga, i radosti i muka, pogled nam se susreće s njegovim, i onda se prelijeva na sve oko nas. Tu u najintimnijem susretu s Isusom nalazi se svetost. Ona je milost koja se ne događa nakon smrti, nego kada se čovjek, spreman na služenje, odvaži sići iz svojih oholih visina. Ona se ne sastoji od velikih, malom čovjeku nedostupnih djela, nego od najmanjih trenutaka poniznosti u kojima nam ususret dolazi Bog.

Osobito u svjetlu svetih, naše misli i molitve, naša pitanja o tome kako u suvremenim okolnostima živjeti tako kako traži Gospodin, naslanjaju se na vrata Božjega milosrđa koje počiva na zapovijedi ljubavi: „Ljubi Gospodina Boga svojega... Ljubi svoga bližnjega.“ Tako se jedino može živjeti blaženo, tj. sretno. To je odgovor na sva ljudska traženja. To je odgovor na pitanje o smislu, o patnji i o sreći, o načinu, o razlogu, o žrtvi, nedvojbeno, to je polazište za svaki čin i rukohvat na tragu prema svetosti.

Mnogi su sveci svjedočili da k Bogu *ne idemo hodeći, nego ljubeći* i kako je na tom putu *najhrabriji onaj koji je siguran da je voljen*. Odgovor, dakle, znamo. Boga i ljude koji nas vole imamo. Prema tomu, od životnoga cilja dijeli nas tek pitanje: Jesmo li se mi spremni otisnuti iz mirne i omamljujuće osrednjosti? Jesmo li se voljni odreći komocije i egoizma? Imamo li hrabrosti biti ponizni i herojstva ustrajati u dobru kada nas svijet nagovara na suprotno? Imamo li srca živjeti u iskrenosti, požrtvornosti i povjerenju? To znači ljubiti – to znači biti sveti. To je Kristov odgovor s križa od kojega točniji ni za milijun godina nećemo naći. Uzmimo si ga k srcu ovih dana u kojima imamo priliku obnoviti svoj odgovor na glavno Isusovo pitanje koje odzvanja iz blaženstava: *Želiš li biti moje ogledalo?* To je želja koju Gospodin polaže pred svako skromno srce, u svako ponizno naručje. A sadržana je u obećanju: „Blago čistima srcem, oni će Boga gledati.“

Kada je zrcalo zamusano, u njemu se ništa ne može vidjeti. To je razumio psalmist koji moli: „Čisto srce stvori mi, Bože, i duh postojan obnovi u meni!“ Kakvo je to čisto ogledalo koje može prenijeti Božju sliku? To je čista savjest koja se ne da naviknuti na lažna, prolazna blaga i na nepošten put do njih. Ne da se utišati bukom svijeta, nego budno čuva dobro, poslušno srce. To je istinoljubivo srce koje zna čekati i u tom čekanju ostati vjerno. To je zadovoljno i zahvalno srce iako mu nije uvijek lako. To je strpljivo srce koje zna zašto kuca. Najjače kada je izranjeno, najnježnije kada je zabrinuto, najskrovitije kada je hvaljeno, najljepše kada je voljeno. To je srce koje ljubi najснаžnije kada je izmučeno i najtiše kada je povrijeđeno.

Stvori nam, Bože, srce koje je spremno ginuti za ono u što je povjerovalo i stradati za ono što je zavoljelo. Duboko pošteno srce unatoč nepoštenju koje oko njega raste. Srce puno radosti kada ga žalost želi okovati, koje se ne predaje, nego je spremno snažno i hrabro kucati i pred onima koji su ga naumili slomiti. Stvori nam, Bože, srce koje se neće zanositi površnostima, nego će zanijeti duboko u sebi Riječ Božju, poput Majke Božje, te je nositi i čuvati i pod cijenu probodene duše mačem boli. To je srce koje je dostojno zrcalo Isusa Krista jer se ne štedi, jer se daje služeći bližnjima. Ne nariče nad sobom i ne okrivljuje druge, poštuje sve, ali ne da na svoje. Privrženo i onda kada ga pritisnu razočaranja i nevolje, neustrašivo i kada njegove otkucaje sustignu jadi i tragedije. Stvori nam, Bože, srce koje raste i jača u istini i onda kada zna da je prevareno. Mudro srce koje ustraje i onda kada se sve čini uzaludno. Takvo je srce Bogu naklonjeno i poklonjeno da se u njemu On može vidjeti – rađati se, lomiti i davati za svoje blago.

Promatrajući naše živote, naše obitelji, naša društva, župne zajednice, vidimo li mi takvo blago? Jesu li naši očevi i majke primjer takve požrtvornosti i ljubavi kakvu nam svjedoči Gospodin? Jesu li mladi i djeca izvor nadahnuća i utjehe za svoje očeve i majke, djedove i bake? Jesu li ljudi koji rade na javnim poslovima, u kulturi, u obrazovanju, u medijima, i da ne nabrajamo sve, jednom riječju, jesu li kršćani na svakom mjestu portret Isusa Krista? Izvana, naši su životi često isprepleteni s evanđeoskim, ali iznutra? Osjećamo li zaista da je naše blago kada hrabro dođemo među omalovažene, siromašne, pogažene, ponižene, prevarene, bolesne i nemoćne i suživimo se s njima – Božjim sretnicima? Koji nam ne mogu ništa dati, osim onoga najvećega i najbogatijega: spoznaju da jesmo vrijedni, da nismo sami, da smo Božje blago i da nas Bog uvijek i unatoč svemu voli. Budimo takvi vjernici i učinimo Gospodina ponosnim kada pogleda u svoja mala ogledala.

MOLITVA VJERNIKA

Draga braćo i sestre, ujedinjeni u istome Duhu, uputimo svoje molitve nebeskome Ocu koji se brine za rast u svetosti svoje djece.

1. Po zagovoru svih svetih, molimo te, Gospodine, da tvoja Crkva uvijek ostane živa, radosna i odvažna. Neka trajno bude svjesna svoje uloge, uloge služenja najslabijima, najsiromašnijima i dijeljenja radosne vijesti svima, molimo te!
2. Po zagovoru svih svetih, molimo te, Gospodine, za crkvene pastire koje si izabrao da vode tvoj narod prema vječnim dobrima. Nadahnjuj ih Duhom Svetim u usmjeravanju čovječanstva prema punoj spoznaji božanskih istina, molimo te!
3. Po zagovoru svih svetih, molimo te, Gospodine, posebno za mlade koji oklijevaju posvetiti se svećeničkom i redovničkom životu. Udijeli im milost dobrog razlučivanja da nađu put i snagu, odvažnost i pouzdanje odgovoriti na tvoj poziv. Prosvijetli ih i vodi u njihovim mislima i izborima, molimo te!
4. Po zagovoru svih svetih, molimo te, Gospodine, za progonjene kršćane diljem svijeta. Neka njihove patnje ne budu uzaludne, nego neka, slijedeći Krista, budu svjetla na putu prema tvome kraljevstvu. Onima koji ih progone udijeli milost obraćenja da postanu spremni naviještati evanđelje sa žarom i odlučnošću, molimo te!
5. Po zagovoru svih svetih, molimo te, Gospodine, za ljude i obitelji pogođene siromaštvom i glađu, raznim ovisnostima i bolestima na tijelu i duši. Priskrbi im svagdanjega kruha i kruha vječnoga života, molimo te!
6. Po zagovoru svih svetih, molimo te, Gospodine, za sve nas koji se okupljamo oko euharistijskog stola. Daj da se hrabro odričemo zla i uvijek čeznemo za svetošću te plodovima tvoga Svetog Duha oplemenjujemo vrijeme u kojem živimo, molimo te.
7. Po zagovoru svih svetih, molimo te, Gospodine, za duše koje si s ovoga svijeta pozvao k sebi. Neka ih obasja tvoje vječno svjetlo i daj im vječni počinak, molimo te.

Gospodine, ti koji si toliko ljubio svijet i poslao vlastitog Sina da ga spasi, pošalji u sadašnji svijet svete žene i muškarce koji su sposobni voljeti kao što ti voliš. Probudi u srcima ljudi želju da te bolje upoznaju i stavi u njih duh ljubavi, suosjećanja i služenja. Po Isusu Kristu Gospodinu našem.

EUHARISTIJSKO KLANJANJE

UVODNA MOLITVA

Preljubljeni Isuse, u zajedništvu s tvojom presvetom Majkom i s cijelim općinstvom svetih klanjamo ti se i slavimo te jer ti si svet. Ti si jedini „*Svet Gospodin, Bog, Svevladar, Onaj koji bijaše i koji jest i koji dolazi!*“ Sveto je sve što je u blizini tebe. I svijet koji ti stvaraš i obnavljaš. I vrijeme u kojem ti prebivaš. I ljudi koje ti ljubiš. Sveto je sve što ti dotakneš svojim Duhom, sve što ti zamiluješ svojim pogledom. Zahvaljujemo ti što želiš pogledati nas koji tvoje pažnje nismo dostojni. Ali ti nas ne osuđuješ, tvoj je pogled pun razumijevanja i prihvaćanja. Zagrli nas u našim slabostima. Očisti nas od svega što nije sveto. Udalji od nas sve što tebe nije dostojno. Dodirni naše misli. Pomiluj naše riječi, naše osjećaje, naše planove i naše služenje. Posveti nas, Gospodine, u istini, da možemo shvatiti što si, u onom presudnom času, Oca molio za nas, i ojačaj nas, ohrabri nas da ti otvorimo svoje duše do kraja, bez zadržke, bez uzmicanja, kako bismo iz dana u dan sve više postajali to što ti hoćeš, da se obraduješ, da se proslaviš.

IZ EVANĐELJA PO IVANU

Oče sveti, (...) posveti ih u istini: tvoja je riječ istina. Kao što ti mene posla u svijet tako i ja poslah njih u svijet. I za njih posvećujem samog sebe da i oni budu posvećeni u istini. Ne molim samo za ove nego i za one koji će na njihovu riječ vjerovati u mene: da svi budu jedno kao što ti, Oče, u meni i ja u tebi, neka i oni u nama budu da svijet uzvjeruje da si me ti poslao. I slavu koju si ti dao meni ja dadoh njima: da budu jedno kao što smo mi jedno – ja u njima i ti u meni, da tako budu savršeno jedno da svijet upozna da si me ti poslao i ljubio njih kao što si mene ljubio. Oče, hoću da i oni koje si mi dao budu gdje sam ja, da i oni budu sa mnom: da gledaju moju slavu, slavu koju si mi dao jer si me ljubio prije postanka svijeta. Oče pravedni, svijet te nije upoznao, ja te upoznah; a i ovi upознаše da si me ti poslao. I njima sam očitovao tvoje ime, i još ću očitovati, da ljubav kojom si ti mene ljubio bude u njima – i ja u njima.

RAZMATRANJE I MOLITVA

Za njih posvećujem samog sebe da i oni budu posvećeni u istini. Gospodine, promatrajući te na oltaru, bjelina hostije prelijeva se u naše duše koje postaju bijelo platno na koje se preslikava sve što si za nas učinio. Premale su naše riječi da bi mogle obujmiti veličinu tvoje žrtve. Preslabe su naše misli da bi mogle izdržati spoznaju kako si samoga sebe posvetio za to da mi budemo posvećeni u istini. Ponekad ne razumijemo što to znači, ali osjećamo da je presudno. Ponekad nam je teško u našim danima razgrnuti sve nakupljene obaveze, nemire i brige, težine, boli i rane, strahove i grijeha, da bismo vidjeli tvoje bijelo platno na kojem nam pišeš koliko nas voliš, koliko smo ti važni. Smiluj nam se i oprosti nam što nemamo više vjere i hrabrosti. Sada smo ovdje jer želimo da se tvoja svetost prelije u svaku poru našega bića, da se tvoj poziv na svetost ureže u najintimnije dubine naših duša. Želimo zračiti tvojom prisutnošću u svakom trenutku vremena koje si nam darovao. Želimo da tvoja radost, tvoj mir, tvoja nada

dotakne svaku dušu koja te traži i da tvoja ljubav mijenja u nama i oko nas sve što tebe nije dostojno. Želimo te obradovati na način da budemo mi u našem vremenu uslišanje tvoje molitve Ocu.

Da svi budu jedno kao što ti, Oče, u meni i ja u tebi, neka i oni u nama budu... da svijet upozna... da svijet uzvjeruje. Htio si, Gospodine, da budemo jedno, savršeno jedno u zajedništvu tvoje zaručnice Crkve. Ti voliš ovaj svijet, ti voliš svakog čovjeka i želiš ga spasiti. Zato si pozvao one za koje si znao da će duše moći dovesti k tebi jer u sebi nose tvoju ljubav, tvoju snagu. Molimo te za sve njih, za papu Lava, biskupa Božu i sve prezbitere naše biskupije i svijeta, za đakone, redovnice i redovnike, bogoslove i za sve mlade koji će prihvatiti tvoj poziv. Podari im snage i mudrosti, jednostavnosti i skromnosti i sve plodove svojega Duha da se, vjerni tebi, uvijek bore protiv duha oholosti i mlakosti i spremno odupru napastima zloga. Molimo te za laike koji su se posvetili djelovanju u Crkvi, vjeroučitelje, pastoralne suradnike i sve vjernike. Neka njihovo svjedočanstvo bude uvjerljiv i iskren putokaz prema tebi. Molimo i za one koji su se udaljili od tebe, osobito za one koji nisu imali dobre uzore u vjeri. Neka ih tvoja milost vrati u zajedništvo Crkve.

Hoću da i oni koje si mi dao budu gdje sam ja, da i oni budu sa mnom: da gledaju moju slavu... Isuse, zahvaljujemo ti na uzoru svih svetih koji gledaju tvoju slavu i čeznemo cijelim bićem biti u njihovu društvu. Molimo te i za naše drage pokojne koji još ne mogu uživati u gledanju tvoga lica. Smiluj im se i skрати njihovo trpljenje. Pomogni im da se očiste od svega što tebe nije dostojno i otvori im vrata svoga srca. Hvala ti što ti hoćeš da svi budemo tamo gdje si ti, s tobom. S tobom, Isuse, svaka bol ima smisao. Težina je s tobom lijepa. S tobom je žrtvu lako voljeti. Tamo gdje si ti, stoluje mir, tamo je dom nade, tamo je punina radosti. Hvala ti što nam u ovim trenucima klanjanja odškrinjuješ vrata neba i što nam u sakramentima Crkve pružaš svoj oslonac. Hvala ti što nam daješ da čitamo na platnima života tvojih svetih da nije težak put k tebi. Samo trebamo ustrajati u jednostavnosti, samo trebamo čistiti platna svojih duša da ih ti možeš oslikati svojim osmijehom. Ne daj, Gospodine, da ikada suza natopi tvoje obraze jer smo ti okrenuli leđa, nego nas prigrli u snazi i ljepoti svojega milosrđa.

ZAVRŠNA MOLITVA

Bože moj, ne zaboravi me kad ja budem zaboravio tebe. Ne napuštaj me, Gospodine, kad ja budem napustio tebe. Ne udaljuj se od mene kad se ja budem udaljio od tebe. Zovi me kada ti budem bježao, privuci me ako ti se budem suprotstavljao. Podigni me kad budem pao. Gospodine, Bože moj, daruj mi budno srce da me nijedna isprazna misao ne odvraća od tebe, pravično srce koje nijedna zla nakana ne može zavesti, čvrsto srce da se hrabro može suprotstavljati svakoj protivštini, slobodno srce da ga nijedna nemirna strast ne može nadvladati. Podaj mi, molim te, volju koja te traži, mudrost koja te pronalazi, život koji ti se sviđa i pouzdanje da ću te na koncu imati.

(Sv. Toma Akvinski)

MOLITVA ZA SVEĆENIKE
(sv. Male Terezije)

O, Isuse, vječni Veliki Svećeniče, sačuvaj svoje svećenike u svome presvetom Srcu, gdje im nitko ne može nauditi. Očuvaj neokaljanima njihove posvećene ruke koje svakodnevno dodiruju tvoje sveto tijelo. Očuvaj čistima njihove usne koje su crvene od tvoje predragocjene krvi. Sačuvaj čisto od svega zemaljskog njihovo srce, zapečaćeno uzvišenim znakom tvoga slavnoga svećeništva.

Neka rastu u ljubavi i vjernosti prema tebi i štiti ih od zaraze ovoga svijeta. Snagom pretvorbe nad kruhom i vinom, daj im snagu pretvorbe nad srcima. Blagoslovi njihov rad bogatim plodovima i podari im krunu vječnoga života. Amen.

MOLITVA ZA DUHOVNA ZVANJA
(kardinala Franje Kuharića)

Gospodine Isuse Kriste, Pastiru dobri i vječni Svećeniče! Mi te ponizno i skrušeno molimo, s tvojom Majkom te molimo, umnoži u Crkvi u Hrvata sveta duhovna zvanja. Umnoži u našem narodu prave katoličke obitelji koje će hrabro primati blagoslov djece. Svojim Svetim Duhom potiči čestite mladiće i nevine djevojke da pođu za tobom u svećeničkom i redovničkom zvanju.

To te svim srcem molimo. U njima ti dolaziš. *Dodji Gospodine Isuse!* Amen.

MOLITVA ZA SVETA DUHOVNA ZVANJA

Bože Sveti! Blagoslovi našu Varaždinsku biskupiju podižući u njoj velikodušne mladiće i djevojke koji će odano služiti Crkvi i tvome narodu kao svećenici, đakoni, redovnici, redovnice i tebi posvećene osobe. Amen.

Na te nakane molimo: Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu